

kunde have tænkt sig, ikke har Noget, at bethyde, og jeg tvivler meget om, at man i Forhandlingerne vil finde Noget herom, thi man gif, som sagt, dengang ikke saaledes ind i Specialiteterne angaaende den endelige Udførelse af enhver enkelt af disse Paragrapher. Naar en æret Rigsdagsmand (E. Nimestad), der ved Sagens første Behandling i det Væsentlige stod paa Mindretallets Side, nu har oplyst, at Grunden, hvorfor han ikke staaer der nu, er, at Mindretallets Forslag vil en aldeles confus Gjennemførelse af § 76 i Grundloven, saa vilde jeg ansee det for at have været langt hensigtsmæssigere, om den ærede Rigsdagsmand havde stillet et Forslag i samme Retning, som ikke var „confus“, thi han vilde have gavnnet sin egen Anskuelse betydeligt ved at virke til, at et saadant Forslag kom til at foreligge. Det kan jo gjerne være, at Folkethinget, naar Forslaget var fremkommet, havde netop fundet hans Forslag confus og ikke det nuværende Mindretallets, men fra hans Standpunkt vilde han dog have bidraget til at gavne Sagen betydeligt ved at stille et andet Forslag; men det at gaae over til Modstandernes Anskuelse, fordi en Anden, som man i det Væsentlige stemmer sammen med, ikke i Gæt og Alt kan stille et Forslag, som man finder tilfredsstillende i alle dets Enkeltheder, det er en Fremgangsmaade, der ikke fører til, at man nogenfinde i nogen som helst Sag faaer sine Principer gennemførte. Jeg skal derfor efter min Opfattelse som en oprigtig Ven af Grundloven stemme for Mindretallets Forslag — jeg kan ogsaa nævne, at jeg er en oprigtig Ven af Grundloven; den Enes Forsikring er ligesaa god som den Andens, vi maae gaae ud fra, at vi Alle ere oprigtige Venner af Grundloven, — og som oprigtig Ven af Grundloven skal jeg derfor stemme for Mindretallets Forslag. Efter den ærede Justitsministers Ytringer og efter de Ytringer, der forøvrigt ere faldne, skulde jeg imidlertid være meget villig til, naar der bliver Spørgsmaal om den endelige Afstemning af Mindretallets Forslag, at stemme imod det som Lov; jeg vil da have opnaaet, hvad jeg anseer som det Væsentligste, nemlig, at Regjeringsudkastet ikke bliver os paatvunget, at vi ikke derved paany bekræfte den nuværende Til-

stand. Paa den Maade viste vi den ærede Justitsminister, at det ikke er den Veie, Folkethingets Majoritet ønsker at gaae; han vil derudover være opfordret til at forelægge et Forslag, der gaaer i en anden Retning, forsaavidt han vil vente at faae Folkethingets Bistand til dets Gjennemførelse, og saa vil jeg haabe, at den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 5te Valgkreds (E. Nimestad) ikke vil erklære et saadant Forslag for „confus“, naar det kommer fra Justitsministeren. Jeg stemmer altsaa for Mindretallets Forslag som Endringsforslag og er bestemt paa, for mit Vedkommende, naar det bliver vedtaget som saadant, da at stemme imod dets Ophjælse til Lov.

Madjen: Naar der ved denne Sags tredie Behandling foreligger to saa forskellige Forslag, som Tilfældet her er, og naar ærede juridiske Medlemmer staae saa skarpt overfor hinanden i deres Anskuelse, da kan man ikke undre sig over, at Røgmænd kunne være i Tvivl om, til hvilken Side de skulde stemme. Tager man Regjeringens Udkast i Haanden, hvad er det saa, det vil afhjælpe? Det er, som det af Alle er blevet udtalt, de Mangler, som ere tilstede ved den nuværende Ordning af Kjøbenhavn's Skiftecommissiøn. Spørger man nu, om Regjeringens Forslag afhjælper disse Mangler, saa har det ærede Medlem fra Viborg Amts 5te Valgkreds (Klein) sagt, at det foreliggende Lovudkast afhjælper de tilsteværende Mangler, hvorhos den høitærede Justitsminister har sagt, at man opnaaede det store Gode derved, at man faaer store Mangler ryddede af Veien; for mig stiller det sig saaledes, at om end Regjeringens Forslag afhjælper endeel Mangler, saa fremgaaer det tydeligt af Forhandlingerne her i Dag, ligesom ogsaa ved Sagens anden Behandling, at dette Lovudkast slet ikke fyldestgjør, hvad man kunde fordr. Naar man derimod vender sig til de to Principer, der ligge i de tvende Forslag, da er jo det Principspørgsmaal, hvorom Discussionen især har dreiet sig, det, om man her skal stille den dømmende Myndighed fra den administrative. For at man derfor kan komme ud over de forskellige Principspørgsmaal, der her gjøres sig gjældende, og hvorom det ikke er let